

NASA har lurat oss om månens storlek!

Dan Katz, leg. psykolog, får höra talas om en ny konspirationsteori och kommunicerar direkt med teorins förespråkare.

GANSKA REGELBUNDET nås VoF av mejl från allmänheten som berör konspirationsteorier. Oftast vill man uppmärksamma oss på att sådana teorier sprids, men då och då hör vi av personer som är övertygade om någon stor komplott och ber oss kommentera. Nästan alltid är det de vanliga konspirationsteorierna: läkemedelsindustrin konspirerar för att göra oss sjukare eller 9/11 iscensattes av CIA med hjälp av judarna på Wall Street. Om vi över huvud taget

bemödar oss med att svara är det oftast kort och med en länk till en hemsida där konspirationsteorin avkläds.

Men på senvåren dök en för oss ny teori upp. En person, som tycktes vara astrolog till yrket, skickade upprepade mejl där vederbörande med bestämdhet hävdade att NASA har lurat oss om månens storlek: månen har bara en diameter på 110 kilometer, inte 3476 kilometer, som vi fått lära oss.¹ För att enklare illustrera detta: om månskivan projicerades i två dimensioner skulle den i så fall ungefärligen täcka Skåne, inte i princip täcka hela Nordamerika. Dessutom, eftersom månen i själva verket är mycket mindre, befinner den sig naturligtvis också mycket närmare oss, bara 12 000 kilometer i från jorden i stället för 385 000 kilometer (ett medelvärde eftersom banan är elliptisk).

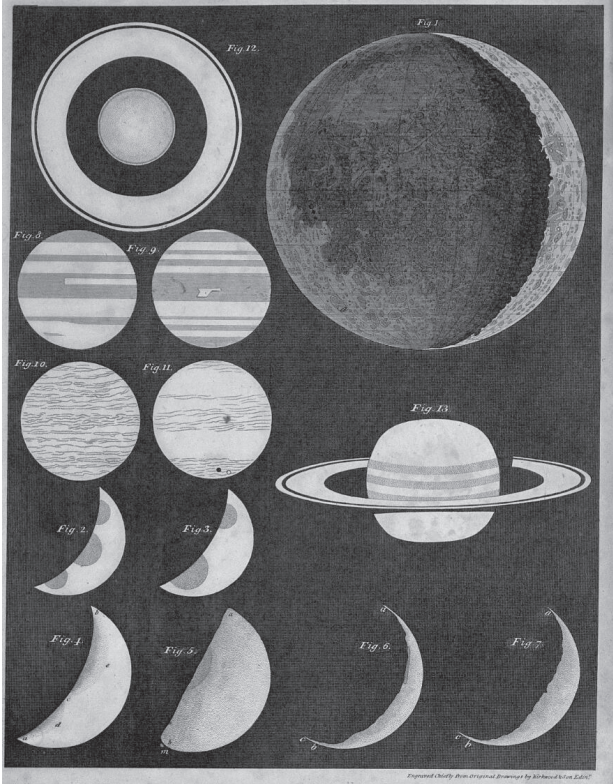
Till en början trodde vi att det var ett skämt. Under-teknad svarade att månen nog till och med var mindre än så eftersom månskivan, senaste gången jag tittade efter, rymdes mellan mitt pekfinger och min tumme. Men brevskrivaren tycktes inte förstå mitt skämt utan svarade:

"Så NASA har fel? Tror du inte heller på att vi knallade omkring på månen under farfars teknologiskt primitiva tid?"

Jag trodde fortfarande att han skojade, så jag svarade:

"Tintin var före. Det har jag sett i en bok."

Uppenbarligen brydde sig inte vår måntvivelare om mina skämt, utan fortsatte med upprepade mejl där han hänvisade till länkar där denna konspirationsteori "bevisades".² Via dessa länkar kunde man se att han inte var ensam om sin uppfattning. Uppenbarligen fanns det andra som på

*Astronomi: ett diagram av månens faser och Saturnus ringar.
Gravyr. Från Wellcome Collection.*

allvar trodde att sanningen om månens verkliga storlek hade dolts för mänskligheten av alla världens astronomer och NASA.

Vid det här laget kunde man kanske ha låtit saken bero. Men, samtidigt fanns här en möjlighet att direkt kommunicera med en konspirationsteoretiker. Vad ligger bakom att någon kan tro att astronomer sedan urminnes tider misstagit sig på – eller ljugit om – månens verkliga storlek?

Den första hyfsat korrekta mätningen av avståndet till månen, och därmed indirekt månens storlek, gjordes enligt Wikipedia av den grekiske astronomen Hipparchus för över 2 100 år sedan.³ Skulle alla astronomer misstagit sig eller av dunkla anledningar ha ljugit under tvåtusen år? Skulle de hundratusentals som jobbat med rymdprogram i USA, Sovjetunionen/Ryssland och alla andra nationer missat att månen var extremt mycket mindre, och då naturligtvis även mycket närmare jorden? Borde inte astronauterna på Apollo 8, som var de första som företog en resa runt vår närmaste himlakropp, meddelat att färden blivit betydligt kortare och att månen var pytteliten? I alla fall borde man meddelat att kommande besättningar inte behövde ta med sig så stor matsäck. Dessutom, om månen befann sig mycket närmare än vad man trott, borde den hamnat framför, och därmed skymt, en del av de satelliter som befinner sig i mer avlägsna banor och i värsta fall plöjt som ett bowlingklot rakt igenom dem.

Så hur resonerar en konspirationsteoretiker? Innan vidare kontakt togs med honom synades resonemangen bakom den påstådda storlekskomplotten. Som bevis för att månen inte är större än 110 kilometer i diameter anfördes att det är den bredden vi får av månskuggan vid en solförmörkelse. Detta resonemang styrktes med att om man placerar en glödlampa några meter bakom en tennis-

boll så är skuggan på väggen lika stor som tennisbollen. Månen kunde därför omöjligt vara större än den skugga på 110 kilometer som uppstod vid en förmörkelse. Andra bevis var fotografier tagna uppifrån på moln, där man kunde se att skuggan på marken tycktes ha samma storlek som molnen.

Undertecknad, som är en ivrig men talanglös tennisspelare, hade inget större problem med att upprepa tennisbollsexperimentet. Bollar ägde jag, tillika lampor och en vägg att projicera på. En boll plockades ur tennisväskan och placerades framför en sänglampa. Och mycket riktigt, skuggan av bollen var lika stor som själva bollen. Placerade jag bollen nära lampan blev till och med skuggan större än bollen. Att få skuggan mindre än bollen var omöjligt.

På sätt och vis var det inte underligt att någon suttit på sin kammare och undrat hur det kommer sig att skuggan vid solförmörkelser är blott drygt 3 procent av månens uppgivna diameter. Men att hundratusentals – kanske miljoner experter – skulle ha dolt sanningen eller misstagit sig i tusentals år verkade inte rimligt.

Nästa steg blev därför att konsultera en astronom. Via VoF:s kontaktnät förbarmade sig Bengt Edvardsson, docent i astronomi vid Uppsala Universitet, och lämnade följande förklaring:

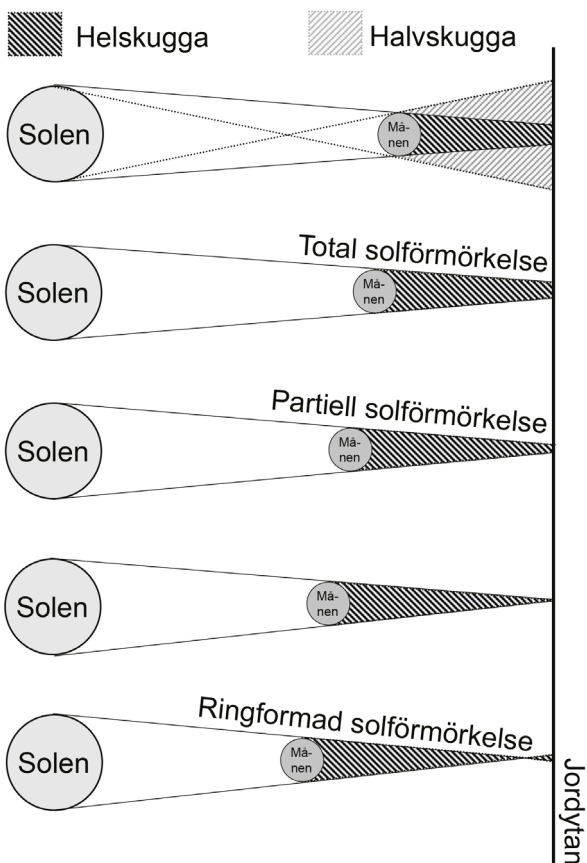
"Ja det kan verka konstigt när man inte inser hela geometrin. Jag har bestämt mig för att göra en enkel förklaring som ska kunna förstås av ett skolbarn. Jag har för hand ritat och bifogar en skiss för att försöka förklara detta och beskriver det med ord härnedan. Ni får naturligtvis be ett proffs göra om och anpassa skissen och ni får skriva om texten precis som ni vill.

Solen är (cirka 400 gånger) större än månen och befinner på ungefär lika många gånger större avstånd från jorden (det är därför de ser ut att vara ungefär lika stora på himlen). Solens skugga bakom månen ser därför ut som en strut med spetsen riktad rakt bort från solen – se det streckade områdena på skissen.

När månen (2–3 gånger om året) passerar på linjen mellan solen och jorden får vi en solförmörkelse. För det mesta når då skuggstrutens spets ner till jordytan och vi får ett litet område på jordytan där solen är helt bortskydd – se de 4 översta skisserna (OBS: de är inte skalenliga). Detta kallar vi för en total solförmörkelse. Eftersom månskuggan är strutformig är skuggans diameter på jordytan ALLTID MINDRE än månens diameter.

Vidare är månens bana runt jorden inte helt cirkelrund. Ibland är månen så långt från jorden att skuggans spets inte når ned till jordytan. Då har vi en så kallad "ringformig solförmörkelse". Från "rätt plats" på marken ser det då ut som om solen är en ring runt månen.

Jag har också ritat vad som skiljer månens halvskugga och hel-skugga åt. Står man där det är halvskugga så skymmer månen bara en del av solen. Det ser då ut som om någon bitit en tugga av solen."

Principskiss av solen, månen och jorden vid olika typer av solförmörkelse. Av Maria Wold-Troell efter Bengt Edvardssons teckning.

Edvardssons förklaring skickades till vår måntvivelare, och han var inte sen med att svara:

“Hej!

Enkelt svar: det kan inte bli någon totalskugga på jorden, så länge som solen visas med en större visuell diameter än månen, utan ENDAST när månens visuella diameter överstiger solens..

Totalskuggans diameter är givetvis ALLTID densamma som månens diameter eller större, en skugga kan aldrig vara mindre än objektet som kastar skuggan!!

Under partiella och ringformiga solförmörkelser, då solen visas större än månen, så uppstår ingen totalskugga på jorden!

Så astronomen har tyvärr fel!

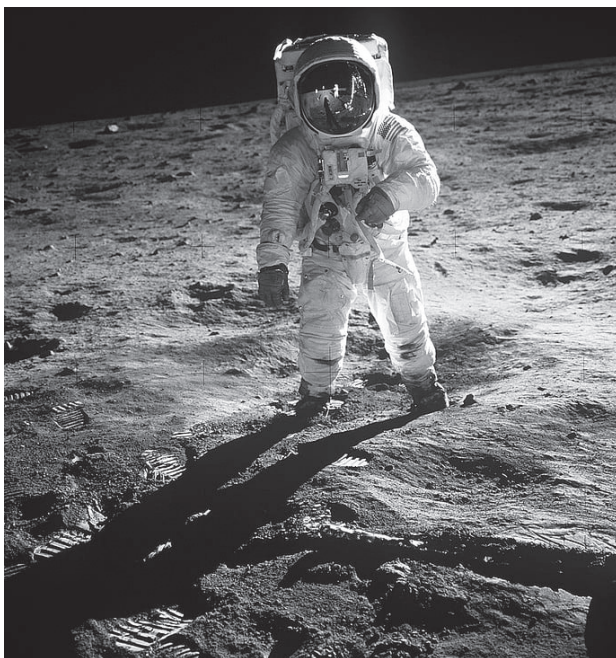
MVH

XXX”

Det var uppenbart att vår månförnekare inte sviktade i sin övertygelse.

En modern psykologisk teknik är att dämpa sin lust att gå i polemik med den som har en avvikande uppfattning. Genom att inte omedelbart avfärda vad någon annan hävdar, utan istället ställa intresserade följdfrågor, får man en större insikt i hur vederbörande resonerar. Vill det sig riktigt väl kan till och med denna teknik få motparten att ändra sig, eftersom det då går att följa logiken – eller bristen på densamma – till vägs ände. Så jag svarade:

”Hej! Tack för svar. Vad är din förklaring till att alla astronomer i hundratal år angivit fel storlek på månen och att ingen som varit inblandad i rymdfart de senaste 60-70 åren har skvallrat? Förutom att månen enligt ditt resonemang är mycket mindre, betyder det också att den måste befinna sig betydligt närmare jordklotet?”

Månförnekaren svarade dock inte helt på min fråga utan replikerade:

"Hej! Därför att de baserar sig på att månen befinner sig närmare 400 000 km från jorden, vilket får till följd att månen felaktigt anses vara närmare 3 500 km i diameter, när faktum är att månen befinner sig på ett avstånd av 12 000 km från jorden, och då får vi månen med dess verkliga diameter, 110 km."

Han bifogade också en länk till YouTube där hans resonemang illustrerades.⁴

Jag svarade:

"Tack för svar, men det jag framför allt undrade var: varför har ingen astronom – eller de som varit inblandade i rymdprogrammen skvallrat eller upptäckt detta? Vi har ju ett tjugotal astronauter som farit till månen. Hundratals har dessutom varit i omloppsbana runt jorden och borde då sett att månen var alldeles i närheten. Flera satelliter runt jorden befinner sig ju dessutom längre ut än 12000 km. Borde inte månen skymma dem då, eller i värsta fall ränna rakt in i dem? Jag undrar alltså hur man lyckats hålla det du hävdar hemligt, och varför?"

Han svarade omedelbart:

*"Faktum är att man ALDRIG varit på månen! 1969, under farfars teknologiskt primitiva tid?
Fler och fler människor har insett sanningen..."*

Jag fick alltså inget vettigt svar på min fråga, utan försökte igen:

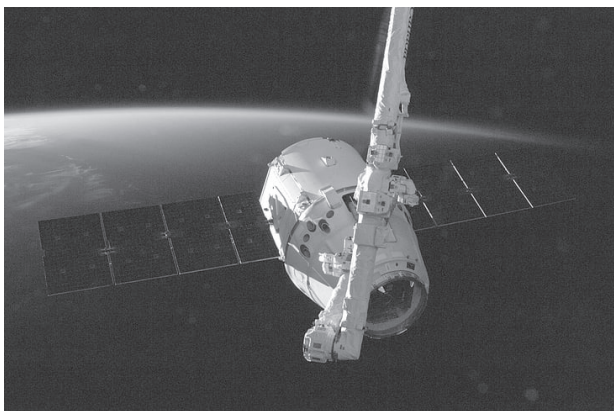
"Hej! Undrar fortfarande varför man enligt dig undanhållit sanningen. Varför, och vilka ligger bakom detta?"

Svaret kom snabbt:

"Frimurarna! NASA är en frimurarorganisation!"

Jag följde upp hans svar:

"Intressant. Hur vet man att frimurarna kontrollerar NASA? Men, det är ju inte bara NASA. Hur har frimurarna kommit åt Ryssland/Sovjet och alla andra länder som har rymdprogram och dessutom alla världens astronomer? Och detta i de drygt tvåtusen år som gått sedan månens storlek först mättes med ungefär samma resultat som nu. Och varför gör frimurarna detta?"

Vår månförnekare svarade igen med att undvika frågan och skickade i stället två länkar, en som med ganska mycket god vilja kan tolkas som att Buzz Aldrin i ett möte med en liten skolflicka säger att de aldrig åkte till månen (han svarar snarare på frågan varför man inte åkt till månen igen),⁵ samt från en presskonferens där astronauterna ser lite låga ut.⁶

"Hej!

Bara att kolla Neil Armstrong, som aldrig gav några intervjuer efter bluffen (samvetet) och Buzz Aldrin, som här i fyllan bekänner för en liten flicka månbluffen:

Kolla på det här klippet, presskonferensen efter 'Månlandningen'. Har du sett mer nervösa och nedslagna människor?"

Jag blev nödgad att igen ställa om min fråga:

"Tack för svaret – men du svarade inte på frågorna. Hur vet vi att NASA styrs av frimurarna och varför döljer de månens storlek och att månlandningarna var en bluff? Till vilken nytta?"

Och då kom äntligen ett svar, med en länk till Flashback:⁷

"För att upprätthålla lögnen att universum är mycket större än vad det är, att Jorden bara är ett litet dammkorn i universum utan någon betydelse, när sanningen är att Moder Jord är universums centrum, himlavalvets stationära mass- och rotationssentrum, att Jorden är mycket speciell i universum, platsen där karmalagen styr!

*De 108 bevisen för att Jorden är i centrum:[[länk till flashback](#)]
På så sätt vill man dölja även månens storlek och att solen och månen i själva verket bara är skivor, inte sfäriska, precis som Moder Jord!*

Jorden är ett cirkelrunt plan, en cirkulär jordskiva med Antarktis höga isberg som omringar vår platta jord och håller världshaven på plats. Därefter fortsätter det jordiska planet horisontellt i 3,22 miljarder kilometer till, det vill säga 6,44 miljarder kilometer i diameter. Det jordiska planet utgör skiljelinjen mellan himmel och helvete. Under oss har vi de underjordiska planetsystemen och över oss har vi de himmelska planetsystemen, vilka är sju till antalet. Finns ju även ett talesätt som säger "Befinna sig i sjunde himlen", befinna sig i ett tillstånd av gränslös lycka, vilket man gör högst upp på vår skapargud Brahmas sjunde himmel."

Vår vän var alltså inte bara skeptisk till månens storlek, han var alltså också "plattjordare". Hans världsbild tycks också vara ett hopkok av Ptolemaios geocentrism, den kristna diton och hinduismen. [Att bevisen för geocentrism skulle vara 108 till antalet är troligen även det en religiös hänvisning till buddhismen där 108 är ett heligt tal, red. anm.]⁸

Jag svarade:

Claudius Ptolemaeus. Träsnitt av T. Stimmer, 1587. Från Wellcome Collection.

"Tack för svaret. Det gav lite mer kött på benen. Men fortfarande har du inte förklarat hur vi kan veta att NASA är styrt av frimurarna."

Han svarar då med att skicka en ny länk. Denna gång till ett youtubeklipp där man ägnar sig åt talmysticism kring siffran 33 som anses ha en koppling till frimurarna – Sa-

turnus V-raketen var 33 fot bred, trappstegen upp till kapitolium är 33 stycken och så vidare.⁹

Vid det laget orkade jag inte följa upp med fler frågor. Men meningsutbytet var ändå intressant. Det uppvisade flera av de mekanismer som kan anses typiska för konspirationsteorier.

Det kan börja med att man, ibland på förståeliga grunder, ifrågasätter en liten del av det som är etablerad kunskap. Ett närliggande exempel är mordet på statsminister Olof Palme 1986. Det är helt rimligt att många ställde sig frågan hur en omstridd statsminister kunde gå helt utan livvaktsskydd i centrala Stockholm en sen februarikväll. När sedan mordutredningen uppenbart missköttes, är det inte heller orimligt att få tanken att det gjordes med avsikt. Den rimligaste förklaringen – att livvakterna skickades hem av ett naivt par Palme och att en ensam gärningsman som hade tillgång till vapen får en ingivelse, samt att det var ren inkompetens bakom utredningen – ignoreras. Men för att få detta till en komplot, måste man bestämma sig för att polis, säkerhetstjänst samt delar av regeringen samverkat i årtusendets bluff. Och för att det skall bli rimligt växer konspirationsteorin till att dolda krafter, som kanske verkar över hela världen, slutit sig samman. Och när en sådan tanke anses rimlig, kan vad som helst te sig möjligt.

Rörande mänförnekarens fall börjar det kanske med en helt rimlig fundering över varför månskuggan inte är större. Om man då avfärdar astronomers förklaring, vilket är typiskt för konspirationsteoretiker som bara söker bekräftelse för sin egen uppfattning, öppnar sig en helt ny värld där man ser gigantiska konspirationer. För vad kan

vara förklaringen till att alla astronomer över hela världen ljuger, att de hundratusentals som arbetat med rymdprogrammen och alla världens regeringar vill föra oss bakom ljuset? Jo, en gigantisk hemlig komplott.

Det är förmodligen också rejält förstärkande för någon att föreställa sig att man är en av de få som insett sanningen. Man är utvald, man är klarsynt.

Men, det måste påpekas: under hela min dialog med månförnekaren hade jag en viss farhåga att det var någon som drev med mig. Men länkarna han skickade var seriöst menade. Så även om detta var ett skämt, finns det uppenbarligen en del som tror på en platt jord, att månen är pytteliten och att frimurarna i hemlighet styr det mesta i världen. Att Tintin var före Apollo 11, det vet vi ju. ✍

Noter

1. <https://sv.wikipedia.org/wiki/Månen>
2. <https://snilleblixten.net/2017/10/03/nasa-bluffar-ma-nens-diameter-110-km-inte-3-476-km-manskug-gan-under-solformorkelser/>
3. <https://en.wikipedia.org/wiki/Hipparchus>
4. https://www.youtube.com/watch?v=1XipK_ih1jU
5. <https://www.youtube.com/watch?v=sGoXn1vMrjE> [ett längre klipp som ger lite mer kontext hittar ni här: <https://youtu.be/Y4UP6nRMuGs>, cirka 00:07:10]
6. https://www.youtube.com/watch?v=BI_ZehPOMwI
7. <https://www.flashback.org/sp39915145>
8. [https://en.wikipedia.org/wiki/108_\(number\)](https://en.wikipedia.org/wiki/108_(number))
9. <https://www.youtube.com/watch?v=i2kOuNRrC3I>